

Στρατηγός Κωνσταντίνος Κόρκας. Με στρατιωτικές τιμές η κηδεία του Θρύλου των Ειδικών Δυνάμεων.

Ιερολοχίτης, Καταδρομέας και Ήρωας ο στρατηγός που πέθανε σε ηλικία 101 ετών – Η κηδεία του έγινε παρουσία της πολιτικής και στρατιωτική ηγεσία - «Υπήρξε ο τελευταίος ίσως μιας ηρωικής και δοξασμένης Γενιάς» είπε ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ Κωνσταντίνος Φλώρος

Με στρατιωτικές τιμές τελέστηκε η εξόδιος ακολουθία του Θρύλου των Ειδικών Δυνάμεων στρατηγού Κωνσταντίνου Κόρκα, στο Κοιμητήριο Παπάγου. Ο Ιερολοχίτης, Καταδρομέας και Ήρωας φυγε από τη ζωή σε ηλικία 101 ετών την Κυριακή, λίγο αφότου κατέθεσε στεφάνι στο ηρώο των ΛΟΚ στο Καβούρι, όπου βρισκόταν για το ετήσιο μνημόσυνο των πεσόντων Ιερολοχιτών και Καταδρομέων.

Παρόντες στην κηδεία ήταν ο υπουργός Εθνικής Άμυνας Νίκος Παναγιωτόπουλος και ο υφυπουργός Νίκος Χαρδαλιάς, ενώ τον επικήδειο λόγο εκφώνησε ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ Κωνσταντίνος Φλώρος. Στην εξόδιο ακολουθία παραβρέθηκε η στρατιωτική ηγεσία, όπως και απόστρατοι και εν ενεργεία αξιωματικοί του Ελληνικού Στρατού.

«Ο αείμνηστος Στρατηγός Κωνσταντίνος Κόρκας υπήρξε ο τελευταίος ίσως μιας ηρωικής και δοξασμένης Γενιάς που την επέλεξε η Μοίρα αλλά κι η ίδια ανταποκρίθηκε σ' αυτό το κάλεσμα και επέλεξε να ζήσει μέσα στον κίνδυνο, προκειμένου να οδηγήσει την Ελλάδα στην Ελευθερία. Και το

έκανε. Το έκανε με κόπο, ιδρώτα και πολύ αίμα», είπε ο Κωνσταντίνος Φλώρος.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην στρατιωτική του διαδρομή, από το 1941, που ως πρωτοετής Εύελπης πολέμωσε ως διμοιρίτης τους Ναζί Εισβολείς στο **Κολυμπάρι των Χανίων**, στη **μάχη της Κρήτης** μέχρι το κλείσιμο της σταδιοδρομίας του, ως **Γενικός Επιθεωρητής Στρατού** και την αποστρατεία του, με τον βαθμό του Αντιστρατήγου και τον τίτλο του «**Επίτιμου Διοικητού 1ης Στρατιάς**».

Μέλος του **Ιερού Λόχου της Μέσης Ανατολής**, με εκπαίδευση στις ανορθόδοξες πολεμικές τακτικές, αξιωματικός των **Λοκατζήδων**, Διοικητής του 14ου Λόχου Καταδρομών, είχε έντονη δράση κατά τις επιχειρήσεις της περιόδου 1946-1949. Στη συνέχεια, ήταν διοικητής της **Τρίτης Μοίρας Αμφίβιων Καταδρομών** και **πρώτος Διοικητής του Δ' Σώματος Στρατού, της 1ης Στρατιάς**.

«Ο αείμνηστος Στρατηγός έζησε μια ζωή μυθιστορηματική μέσα στη στρατιωτική δράση, στη φωτιά και στον κίνδυνο. Μια ζωή μακρά, μια ζωή έντονη, μια ζωή γεμάτη με ανιδιοτελή εθνική προσφορά, μια ζωή γεμάτη με Ελλάδα, μια ζωή πραγματικά αξιοζήλευτη. Ποιος αλήθεια από μας δεν ζηλεύει μια τέτοια ζωή;» τόνισε ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ.

Αναλυτικά ο επικήδειος του αρχηγού ΓΕΕΘΑ για τον στρατηγό Κωνσταντίνο Κόρκα.

Κυρίες και κύριοι,

Από τα κλασικά χρόνια της ελληνικής αρχαιότητας, από τα χρόνια του Λυσία και του Περικλή, οι Έλληνες συνήθιζαν να εκφωνούν επιτάφιους λόγους προς τιμήν εκλεκτών συμπολιτών τους, προκειμένου να απαθανάτισουν τον εξάίρετο βίο τους στη συλλογική εθνική μνήμη.

Ένας τέτοιος εκλεκτός άνδρας, ένας πραγματικά μεγάλος Έλληνας υπήρξε ο Ιερολοχίτης, Καταδρομέας και Ήρωας Στρατηγός Κωνσταντίνος Κόρκας, τον οποίο σήμερα με οδύνη και θλίψη αποχαιρετούμε.

Τα τρία αυτά εξόχως τιμητικά επίθετα, «Ιερολοχίτης», «Καταδρομέας» και «Ήρωας», που κοσμούσαν και λάμπρυναν το όνομα και το βαθμό του όσο ήταν μαζί μας, θα συνοδεύουν πλέον αιωνίως και εις το διηνεκές τη μνήμη του. Κάθε ένα από αυτά αντιστοιχεί στους τρεις μεγίστους και κορυφαίους τίτλους που κέρδισε «με το σπαθί και με το αίμα του» κυριολεκτικά, αφού τραυματίστηκε δύο φορές πάνω στη μάχη.

Ο αείμνηστος Στρατηγός Κωνσταντίνος Κόρκας υπήρξε ο τελευταίος ίσως μιας ηρωικής και δοξασμένης Γενιάς που την επέλεξε η Μοίρα αλλά κι η ίδια ανταποκρίθηκε σ' αυτό το κάλεσμα και επέλεξε να ζήσει μέσα στον κίνδυνο, προκειμένου να οδηγήσει την Ελλάδα στην Ελευθερία. Και το έκανε. Το έκανε με κόπο, ιδρώτα και πολύ αίμα!!!

Ακολουθώντας κάποιος τα βαθιά χνάρια του βίου του ανδρός, ακολουθεί ουσιαστικά τα χνάρια του Θρύλου και της Ιστορίας. Κι αυτό γιατί αξιώθηκε να δώσει το δυναμικό «παρών» στα μεγάλα γεγονότα που σημάδεψαν την Ιστορία της Νεότερης Ελλάδας, να γνωρίσει πολύ σημαντικούς ανθρώπους και να συνυπηρετήσει μαζί τους εν Όπλοις διά πυρός και σιδήρου...

Το πέρασμά του, από όπου κι αν πέρασε, μια πραγματική ευλογία για την Πατρίδα και τις Ένοπλες Δυνάμεις. Το 1941 τον βρίσκουμε πρωτοετή Εύελπι στο Κολυμπάρι των Χανίων να πολεμά ως διμοιρίτης τους Ναζί εισβολείς κατά την επική μάχη της Κρήτης, όπου θα λάβει το βάπτισμα του πυρός. Μέσα στην κόλαση του Κρητικού Έπους!

Μετά την πύρρειο νίκη των Γερμανών θα επιστρέψει στην Αθήνα και από εκεί, φλεγόμενος από πόθο για ελευθερία και δράση, θα μεταβεί κρυφά, μέσω Μικράς Ασίας και Κύπρου, στη Μέση Ανατολή προκειμένου να συνεχίσει από εκεί τον Αγώνα για την Πατρίδα. Τον αγώνα για τον ελεύθερο κόσμο.

Φτάνοντας στη Χάιφα του Ισραήλ, εντάσσεται στο 5ο Τάγμα της 2ης Ελληνικής Ταξιαρχίας που βρισκόταν στην περιοχή. Όταν εκδίδεται η διαταγή για την εθελοντική συγκρότηση ενός Λόχου Επιλέκτων, θα είναι από τους

πρώτους που θα σπεύσουν να ενταχθούν σε αυτόν, δείγμα κι αυτό της πύρινης και ατρόμητης καρδιάς του και του ασφάλινου χαρακτήρα του.

Στις 12 Σεπτεμβρίου του 1942 θα συναντήσει τον Θρυλικό Συνταγματάρχη Χριστόδουλο Τσιγάντε και θα τον ακολουθήσει ως πιστός και φιλότιμος στρατιώτης στον Πόλεμο ως μέλος του Ιερού Λόχου της Μέσης Ανατολής.

Η εκπαίδευση στις ανορθόδοξες πολεμικές τακτικές θα ταιριάζει αμέσως με τον παράτολμο χαρακτήρα του. Γι' αυτό και θα είναι από τους πρώτους που θα λάβουν εκπαίδευση αλεξιπτωτιστή, πραγματοποιώντας άλμα στον κόλπο του Σουέζ. Τυχεροί αυτοί που τον έχουν ακούσει να τα εξιστορεί. Πραγματικά τυχεροί!!!

Ως Ιερολοχίτης της Μέσης Ανατολής θα πολεμήσει στην πρώτη γραμμή του Μετώπου στα σύνορα Λιβύης και Τυνησίας, θα συμμετάσχει στη φοβερή μάχη του Κσαρ Ριλάν και θα φθάσει ως απελευθερωτής μέχρι την αρχαία Καρχηδόνα.

Ως Ιερολοχίτης του Ελληνικού Αρχιπελάγους στη συνέχεια θα πραγματοποιήσει πολεμικό άλμα πάνω από τη Σάμο, θα συμμετάσχει στις καταδρομικές επιχειρήσεις για την απελευθέρωση των νησιών μας και θα αξιωθεί να είναι παρών κατά την υπογραφή της παράδοσης των Γερμανικών Φρουρών της Δωδεκανήσου που έλαβε χώρα στη Σύμη, μαζί με τον Διοικητή του τον Χριστόδουλο Τσιγάντε.

Ως Αξιωματικός των νεότευκτων τότε Καταδρομών, των Θρυλικών Λοκατζήδων, ως Διοικητής του 14ου Λόχου Ορεινών Καταδρομών, θα διαπρέψει κατά τις επιχειρήσεις της περιόδου 1946-1949, πιστοποιώντας την ηρωική του δράση με τα τραύματα τα οποία υπέστη στα πεδία των μαχών.

Μετά το πέρας των επιχειρήσεων θα διοικήσει επίλεκτες Μονάδες, όπως την Τρίτη Μοίρα Αμφίβιων Καταδρομών, θα διατελέσει πρώτος Διοικητής του Δ' Σώματος Στρατού, της 1ης Στρατιάς, για να κλείσει τη λαμπρή σταδιοδρομία του ως Γενικός Επιθεωρητής Στρατού και να αποστρατευτεί με το βαθμό του Αντιστρατήγου και τον τίτλο του «Επίτιμου Διοικητού 1ης Στρατιάς».

Ο αείμνηστος Στρατηγός έζησε μια ζωή -θα λέγαμε- μυθιστορηματική μέσα στη στρατιωτική δράση, στη φωτιά και στον κίνδυνο. Μια ζωή μακρά, μια ζωή έντονη, μια ζωή γεμάτη με ανιδιοτελή εθνική προσφορά, μια ζωή γεμάτη με Ελλάδα, μια ζωή πραγματικά αξιοζήλευτη. Ποιος αλήθεια από μας δεν ζηλεύει μια τέτοια ζωή;

Και ο επίγειος βίος του έκλεισε με τον καλύτερο ίσως και πλέον τιμημένο τρόπο, αφού πέρασε στην αιωνιότητα λίγα λεπτά αφότου τίμησε τους πεσόντες συμπολεμιστές του προχτές στο Καβούρι, στο ετήσιο Μνημόσυνο των πεσόντων Ιερολοχιτών και Καταδρομέων. Έπραξε για τελευταία φορά το καθήκον του εδώ στη γη κι ύστερα η Ψυχή του, η μεγάλη αυτή Ελληνική Ψυχή, φτερούγισε στους ουρανούς για να λάβει τη θέση της εκεί ψηλά, πολύ ψηλά, εκεί που βρίσκεται το Πάνθεον των Αθάνατων Ηρώων του Έθνους. Μαζί μ' αυτούς που όσο ήταν εν ζωή δεν κουραζόταν να επαινεί και να θαυμάζει και είναι τυχεροί όσοι είχαν το προνόμιο να τον ακούσουν από πρώτο χέρι.

Είχα τη μεγάλη τιμή να τον ζήσω από κοντά, είχα το μεγάλο προνόμιο να με τιμήσει με τη φιλία του, είχα την τύχη να μαθητεύσω κοντά του και να γνωρίσω από πρώτο χέρι την βαθιά πατριωτική και διδακτική προσωπικότητά του. Τον άκουγα και ταξίδευα νοερά στα πεδία των μαχών, στις ερήμους, τα βουνά και τα βράχια που βρέθηκε με το όπλο στο χέρι. Με το όπλο στο χέρι και την Ελλάδα στην καρδιά του.

Ο χαρακτήρας του μαχητικός, χειμαρρώδης και ακατάβλητος. Η ψυχή του φλογερή, γεμάτη σφρίγος νεανικό, φωτιζόταν από τη λάμψη ανωτέρων ιδανικών. Το στόμα του ασίγαστος κήρυκας αρχών και αξιών. Και το μυαλό του πάντοτε διαυγές και λαμπερό, πλημμυρισμένο με ένδοξες μνήμες, λειτουργούσε για μας τους νεότερους σαν μια ζωντανή, πολυσέλιδη και υπερπολύτιμη εθνική βιβλιογραφία.

**Αείμνηστε Στρατηγέ,
Ιερολοχίτη, Καταδρομέα και Ήρωα Στρατηγέ,**

Τίμησες τη στολή του Έλληνο Αξιωματικού και το Εθνόσημο όσο λίγοι.

Το παράδειγμά σου φάρος και δείκτης αλάθητος φωτίζει και θα φωτίζει σαν δυνατός προβολέας την τραχιά οδό της Τιμής και του Χρέους που είμαστε προορισμένοι να πορευτούμε. Και θα την πορευτούμε έως τέλους, να είσαι βέβαιος.

Η Ελλάς, οι Ένοπλες Δυνάμεις της και ειδικά οι Καταδρομές, πενθούνε, σε ευγνωμονούν και σ' αποχαιρετούν. Σ' αποχαιρετούν με συγκίνηση και υπερηφάνεια, ως έναν από τους εκλεκτούς, έναν από εκείνους που ο αρχαίος Λυσίας τους αποκαλεί μακάριους και αξιοζήλευτους, επισημαίνοντας γι' αυτούς στον Επιτάφιο του:

«Νομίζω πως μόνον τέτοιοι άνθρωποι είναι καλύτερο να γεννιούνται, οι οποίοι αν και έλαβαν θνητά σώματα, άφησαν αθάνατη μνήμη εξαιτίας της ανδρείας τους».

Αντίο Στρατηγέ, αντίο Μέντορα, φίλε, πατέρα, αδελφέ εν Όπλοις!!

Αντίο Μεγάλε και Πανάξιε Έλληνα!

Αντίο Άξιο Τέκνο της Πατρίδος! Σε ευχαριστώ για όλα!

Αιωνία να είναι η Μνήμη σου. ΑΙΩΝΙΑ!

ΑΘΑΝΑΤΟΣ!

Ποιος ήταν ο Στρατηγός Κωνσταντίνος Κόρκας

Την Κυριακή 29 Μαΐου 2022 απεβίωσε ο υπερεκατοντούτης Ιερολοχίτης και Καταδρομέας Στρατηγός Κωνσταντίνος Κόρκας στο Ασκληπιείο Βούλας, όπου μεταφέρθηκε αμέσως μετά το Ετήσιο Μνημόσυνο Καταδρομέων και Ιερολοχιτών, στο οποίο παρέστη και κατέθεσε στεφάνι.

Ο Στρατηγός Κωνσταντίνος Κόρκας του Αθανασίου γεννήθηκε στο χωριό Πουλίτσα Κορινθίας στις αρχές του 1921.

Εισήχθη στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων (ΣΣΕ) το 1940 και με τους πρωτοετείς συμμαθητές του πολέμησαν στην Μάχη της Κρήτης τον Μάιο του 1941, με την Πολεμική Σημαία της Σχολής.

Ακολούθως διέφυγε στην Μέση Ανατολή συνεχίζοντας τις σπουδές του στη ΣΣΕ που εγκαταστάθηκε εκεί, από την οποία και αποφοίτησε το 1943 με το βαθμό του Ανθυπολοχαγού (ΠΖ).

Αποστρατεύθηκε το 1980 με τον βαθμό του Αντιστρατήγου και με τον τίτλο του «Επίτιμου Διοικητού 1ης Στρατιάς».

Στη διάρκεια της 40ετούς σταδιοδρομίας του στον Ελληνικό Στρατό, υπηρέτησε ως Αξιωματικός σε Στρατηγεία του ΝΑΤΟ, ως Ακόλουθος Ενόπλων Δυνάμεων Βουκουρεστίου-Βουδαπέστης (1968-70), ως Α΄ Υπαρχηγός ΓΕΣ (1977), ως Γενικός Επιθεωρητής Στρατού (1979-80), ενώ υπήρξε και Διοικητής:

- Του 14ου Λόχου Ορεινών Καταδρομών (1947 – 49).
- Της Γ΄ Μοίρας Αμφιβίων Καταδρομών (1954 – 55).
- Του 3ου Συντάγματος Πεζικού «Ρίμινι» (1971 – 72).
- Της XI (11η) Μεραρχίας Πεζικού (1973 – 74).
- Του Β΄ Σώματος Στρατού (1974-1976).
- Το Δ΄ Σώματος Στρατού (1976), του οποίου υπήρξε ο πρώτος

Διοικητής

- Της 1ης Στρατιάς.

Ο Στρατηγός Κόρκας συμμετείχε στις πολεμικές επιχειρήσεις της Κρήτης (1941), της Βορείου Αφρικής (1942-43), των νησιών του Αιγαίου και των Δωδεκανήσων (1943 – 45), όπως και στις επιχειρήσεις του Εμφυλίου πολέμου (1947 – 49), όπου και τραυματίσθηκε δύο φορές.

Φοίτησε στις Σχολές και Κέντρα Εκπαίδευσης του Όπλου του Πεζικού, στην Σχολή Αλεξιπτωτιστών Μέσης Ανατολής, στις Σχολές Πεζικού Αγγλίας και ΗΠΑ, στην Σχολή Διοικήσεως και Επιτελών ΗΠΑ, στην Ανωτέρα Σχολή Πολέμου και στην Σχολή Εθνικής Αμύνης.

Για την συμμετοχή του στις προαναφερθείσες πολεμικές επιχειρήσεις, ο Στρατηγός τιμήθηκε με τις ακόλουθες ηθικές αμοιβές :

- α. Με προαγωγή «Επ΄ Ανδραγαθία επί του Πεδίου της Μάχης».
- β. Με τον Χρυσό Σταυρό του Φοίνικα μετά Ξιφών.
- γ. Με τον Χρυσό Σταυρό του Βασιλικού Τάγματος του Γεωργίου

Α΄.

δ. Με τον Σταυρό των Ταξιαρχών του Βασιλικού Τάγματος του Φοίνικος.

- ε. Με τον Σταυρό των Ταξιαρχών του Τάγματος του Γεωργίου Α΄.
- στ. Έξι φορές με το Χρυσούν Αριστείον Ανδρείας.
- ζ. Με τον Πολεμικό Σταυρό Β΄ Τάξεως.
- η. Επτά φορές με τον Πολεμικό Σταυρό Γ΄ Τάξεως.
- θ. Τρεις φορές με το Μετάλλιο Εξαιρέτων πράξεων.
- ι. Με το Μετάλλιο Στρατιωτικής Αξίας Β΄ Τάξεως
- ια. Με το Μετάλλιο Στρατιωτικής Αξίας Γ΄ Τάξεως.
- ιβ. Με το Αναμνηστικό Μετάλλιο Πολέμου 1940 – 41.
- ιγ. Με το Αναμνηστικό Μετάλλιο Πολέμου 1941 – 45
- ιδ. Με το Βρετανικό Μετάλλιο Ανδρείας 1944.
- ιε. Με το Ανώτατο Παράσημο Εθνικής Αξίας της Γαλλίας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ως Α΄ Υπαρχηγός ΓΕΣ και ΓΕΠΣ πρότεινε τη μεταφορά της τέφρας του αείμνηστου ιδρυτή του «Ιερού Λόχου» Συνταγματάρχη Χριστόδουλου Τσιγάντε από την Αγγλία όπου απεβίωσε και ετάφη, στην Ελλάδα όπου και τοποθετήθηκε στο Μνημείο του Ιερού Λόχου, που έχει ανεγερθεί στο Πεδίον του Άρεως.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις εκφράζουν στην οικογένειά του τα βαθύτατα συλλυπητήριά τους για την απώλεια αυτού του Μεγάλου Έλληνα.